

לוח וגיר

קיבוץ גבים

27.2.2015

ז' באדר תשע"ה

שושנת יעקב

מלים: פיוט לפורים

שושנת יעקב צהלה ושמחה,
בראותם יחד תכלת מרדכי.
תשועתם היית לנצח
ותקוותם בכל דור ודור.
ברוך מרדכי היהודי.

ששון ויקר

מלים: מגילת אסתר

ומרדכי יצא מלפני המלך
בלבוש מלכות ועטרת זהב,
ומרדכי יצא מלפני המלך
והעיר שושן צהלה ושמחה.
ליהודים היתה אורה ושמחה,
אורה ושמחה וששון ויקר

יום טוב לנו

יום טוב לנו,
חג פורים הוא חג גדול.
יחד כולנו נצאה במחול.
ברעשן נרעיש בקול,
רש - רש נסתובבה.
חג פורים הוא חג גדול,
רש - רש נסתובבה,
חג פורים הוא חג גדול,
יחד כולנו נצאה במחול.

ליצן קטן נחמד

ליצן קטן נחמד
רוקד עם כל אחד.
ליצן קטן שלי
אולי תרקוד איתי?
אולי, אולי, אולי תרקוד איתי?

משולחן מנהל הקהילה

החווה הטיפולית – אני שמח לדווח שהגענו להסכמות על כל הנושאים שעלו בהנהלת הקהילה, ואנו קרובים לסיכום לגבי הפעלת החווה הטיפולית בקיבוץ.

המיקום המתוכנן של החווה הוא בלול "חדר אוכל" השטח רחוק ממגורי החברים, כך שלא יהיו מטרדי רעש ובעיות חנייה. החווה לא תעבוד בשבתות ובחגים, ילדי היישוב יוכלו לפעול בחווה ולחזק את הקשר שלהם עם הטבע, ואף יזכו ביחד עם כלל התושבים שיהיו מעוניינים בכך, בהנחה בשיעורי רכיבה.

בכל מקרה מימוש ההסכם מותנה באישור האסיפה הכללית ובקרוב נביא את הנושא לדין ואישור.

לפני מספר ימים הוחזר רכב הקיה קרניבל כשהוא פגוע בגחוננו. אף אחד מהנהגים שנהגו ברכב, לא לקח אחריות לפגיעה ואין לנו אפשרות לדווח לחברת הביטוח מי הנהג. כיוון שכך, בשלב זה לא ניתן לתקן את הרכב והוא מושבת במוסך. מובן שהדבר פוגע במי שתכנן להשתמש ברכב הגדול ועלול להיווצר לחץ על הרכבים האחרים. אני מבקש שהנהג האחראי ידווח ליוני או לאוסי, כדי שנוכל לפעול להשגמת הרכב מהר ככל האפשר. צר לי על אי הנוחות הזמנית שנגרמת לחברים עקב השבתת הרכב.

במעבר חד, ובנושא אחר לגמרי, אני מבקש לאחל לכלל תושבי היישוב חג פורים שמח ומבדח, הצלחה רבה לכל הצוותים המארגנים את מסיבות החג השונות לגילאים השונים. וכמובן הצלחה רבה במסורת המתחדשת של משלוחי המנות.

שבת שלום לכולם

עמי דבש

חברים שלום וברכה,

באסיפה שקיימנו דיברנו על יעדים השונים.

מעבר ליעדים הכספיים ויעדי הפיתוח קבענו גם יעדים בתחום פיתוח המשאב האנושי. אחד האמירות הראשונות ששמעתי מחבר גבים – "מדוע בעלי התפקידים באים מחוץ למשק?"

זאת שאלה נכבדה שנכון לעסוק בה ולתת לה מענה.

אני רואה יעד חשוב לתת לחברים את הכלים והאפשרות לפתח את היכולות שלהם לטובת פיתוח המשק.

מרכז משק, מנהל קהילה, מנהלי ענפים, עובדים מקצועיים, יכולים לבוא מתוך המשק בתנאי שההזדמנות תיווצר, שחברי הקיבוץ ירצו בכך ויהיה מי שמוכן לאתגר וישקיע את מרצו כדי שיוכל למלא את תפקידו.

המערכת הסולארית על הרפת פועלת. דרור אבוטבול מבצע בקרה יומית על שתי המערכות.

אנחנו בוחנים אפשרות של הקמת מערכת סולארית נוספת כשהיו לנו פרטים נדווח.

כנראה שבשבועיים הקרובים נסגור עסקה עם מפעיל למסעדה.

גד"ש: עצירה מעט ארוכה בין מערכת הגשם הקודמת לנוכחית. נכון להיום ירדו כ- 80 מ"מ בשבוע האחרון וצפוי גשם נוסף בהמשך השבוע. השדות יפים והצפי ליבול טוב. מחירי החיטה השנה יהיו נמוכים בגלל שנת השמיטה.

בודקים אפשרות להתרחב בחוובה ואולי גם לטפל בחלקת החוובה הקיימת כדי להעלות את היבול שלה. נפגשנו כבר עם מדריך ומתחילים להכין שיעורי בית. הסעיף הזה לא נמצא בתכנית ההשקעות של השנה. כאשר יהיו לנו נתונים והערכות נציג אותם להנהלת העסקים ונקבל החלטה איך ממשיכים.

זריעות התפוח אדמה הסתיימו והשדות נראים טוב.

רפת: סיימנו שנה עם רווחים נמוכים מהתכנון. מחירי המזון היו גבוהים השנה ומחיר לליטר חלב נמוך יחסית. אנחנו מזהים נקודות שבהם ניתן לשפר ביצועים וכך להוביל לעליה ברווחים.

צוות הרפת נמצא בתהליך ארגוני. סיימנו שלב אבחון והגדרת תפקידים ויעדים ועכשיו עברנו לשלב היישום.

לול: סיימנו שנה עם שלוש להקות עם מחלות ובעיות ועוד שני להקות טובות יותר. בסך הכל הלול משאיר רווח. אנחנו מאמינים שניתן להגיע לרווח גבוה יותר ועושים מאמץ כדי להוביל לכך.

רכשנו מאזני גשר באורך של 19 מטר, עד סיום הלהקה הנוכחית המאזניים יפעלו. הם יתנו מענה ללול, לרפת ולגד"ש. הזמנו מאזניים לכל מכלי התערוכת שישפרו את הבקרה על בריאות הלהקה ויאפשרו לנו לתת מענה בתזמון נכון יותר במקרה של מחלה.

משאבי אנוש: בהמשך לבחירתה של אוסי כמנהלת משאבי אנוש, עמי מנהל הקהילה, אוסי ואני קיימנו ישיבה. החלטנו לבנות מסגרת ברורה לעבודת מנהלת משאבי אנוש. אנחנו ניפגש פעם בשבועיים ונסייע לאוסי להכין תכנית עבודה. את תכנית העבודה אוסי תציג בתחילת אפריל להנהלת העסקים והנהלת הקהילה. נאחל לאוסי הצלחה רבה לטובת החברים והעסקים.

משנכנס אדר מרבין בשמחה – מעבר לימי ההצלה שהיו לעם היהודי אנחנו כבר לקראת האביב ואנחנו החקלאים יודעים להעריך ולשמוח עם הצמיחה המחודשת והתעוררות הטבע.

כמו תמיד אשמח תמיד להתייחס לכל פנייה ושאלה,

שמואל

משולחנה של מנהלת האגודה הקהילתית

שימו לב למייל החדש שלי: zl.gevim@gmail.com

בימים אלה אני ממשיכה בהקמת התשתית לאגודה, בהכרות עם חברים ובעלי תפקידים ובהשלמת חלוקת האחריות בנושאים שונים מול עמי דבש. מדובר בתהליך חדש לכולנו ואני שמחה שהתחושה היא כי כל הגורמים הנוגעים בדבר עושים את כל המאמצים כדי שהתהליך יהיה חברי, וכדי שנגיע להסכמות בהידברות ובשיתוף פעולה.

הנושאים הדחופים שעומדים על סדר היום הם העברת תקציב לאגודה, הסדרת הבטיחות בכביש הכניסה לגנים וחיבור השער החדש.

בנושא התקציב – מצד אחד, מדובר בתקציב ראשון של האגודה, מה שמצריך בדיקה של נושאים והיבטים רבים. מצד שני, אנחנו כבר בסוף פברואר וברור שצריך לאשר את התקציב על מנת שהענפים השונים יוכלו להתנהל בצורה מסודרת ולא על פי ביצוע התקציב הקודם מחולק ב-12. בשלב זה התקציב כמעט מוכן והכוונה היא להביאו לאישור האסיפה במהלך חודש מרץ. חומר רקע והסברים יפורסמו בקרוב.

הסדרת כביש הגישה לגנים לתנועת הולכי רגל – הסדרת תנועת הולכי הרגל בין ההרחבה אל קריית החינוך ואל הקיבוץ ובחזרה נמצאת בראש סדר העדיפויות שלנו. הצורך להבטיח גישה בטוחה ככל האפשר להולכי רגל ובמיוחד לילדים הוא מידי ואנו מנסים להאיץ את התהליך עד כמה שניתן.

בעניין זה קיימנו פגישה משותפת שלי, של עמי דבש, יגאל צורף, צלה לוי, אייל בק, אוהד כהן ויוסי תורגימן, שאחראי על פרויקט התשתיות בהרחבה (ראו סיכום פגישה בהמשך) על מנת לסנכרן בין כל הגורמים הנוגעים בעניין. הוצגה תכנית שהוכנה על ידי מומחה בטיחות תנועה. התכנית אושרה על ידינו והוגשה למועצה לאישור ועדת תנועה המתכנסת פעמיים בחודש. מזכירת הוועדה מסרה לי כי בישיבתה הקרובה ביום 25.2 תדון הוועדה בתכנית. ברגע שתאושר התכנית נפנה לביצוע בהקדם האפשרי.

חיבור שער הכניסה החדש – מזה חודשים רבים אנו מצפים לסיום התקנת השער החדש ולהפעלתו. אמנם שער וגדר אינם מונעים לחלוטין כניסת גנבים וגורמים בלתי רצויים אחרים, אך הם בהחלט מהווים גורם מרתיע ומגבירים את תחושת הביטחון של כולנו. הבירוקרטיה אכן מתישה, אבל עכשיו אני מקווה שאנחנו באמת

בישורת האחרונה. כל העבודות שהיו אמורות להתבצע נעשו כבר והמשוכה האחרונה שעומדת בינינו לבין הפעלת השער היא קבלת טופס 4 (מסתבר שגם שערים צריכים לקבל אישור כזה...!). נעשים מאמצים לקבל פטור, מה שיזרז את סיום התהליך. לאחר מכן חברת חשמל צריכה להגיע כדי לתת אישור סופי לחיבור השער ואז בתוך שבוע ניתן יהיה סופסוף לסגור את השער – אשר ייפתח על ידי חיג מן הטלפון הנייד.

אנשים רבים משקיעים זמן ומאמץ כדי להביא את שני הנושאים לסיום מהיר, ואני מודה להם על כך. אני מקווה שנוכל לראות את השער נסגר במהרה, ואת העבודות מבוצעות בכביש, לטובת כולנו. ברגע שיהיו עדכונים בכל חד מן הנושאים, נפרסם כמובן.

בנוסף, תהליך בחירת הוועדות ממשיך. אני שמחה שיש היענות וקוראת לכל מי שמתלבט – להצטרף ולהציע עצמו לחברות לאחת הוועדות. פרסום נוסף בנושא יגיע כבר בשבוע הבא.

עד אז, הכינו את התחפושות ואת מצב הרוח, כי פורים כבר ממש בפתח ואדר כבר נכנס, אז השמחה כבר כאן. מי שלא הצטרף עדין למשלוח המנות הקיבוצי מוזמן להירשם אצל ליאת עד שבת. לא צריך להיות מאסטר שף - כל משלוח מנות מתקבל, אם הוא מוגש באהבה!

זהר להב-שפר

סיכום פגישה בנושא בטיחות כביש הכניסה לגבים מיום 9.2.15

נוכחים: עמי דבש, זהר להב-שפר, יגאל צורף, אייל בק, צלה לוי, אוהד כהן, יוסי תורג'מן.

הפגישה התקיימה כדי לבחון את תכנית הבטיחות שהוכנה לכביש הכניסה לגבים על ידי ערן רייספלד, מהנדס תנועה. התכנית מיועדת לפתור את בעיית הגישה של הולכי רגל מן ההרחבה אל קריית החינוך ובחזרה ואל הקיבוץ ובחזרה – תוך התמקדות בביטחונם של הילדים אשר הולכים לבית הספר ולבתי הילדים. בנוסף נבחנו התכנית גם אל מול תוואי המדרכות הסופי המתוכנן להרחבה (בעתיד, עם סיום הפיתוח) ועל האופן בו עשוי תוואי זה להשפיע על ההליכה קריית החינוך ולקיבוץ.

התכנית שהציע יועץ התנועה יוצרת למעשה שתי נקודות חצייה של כביש הגישה: האחת – מעבר חצייה מוגבה בסמוך לשער הכניסה (הצהוב) החדש, ליד הכיכר שמול הכניסה לקריית החינוך; והשנייה – מעבר חצייה מוגבה בסמוך לשער הכניסה (הצהוב) "הישן". יש לציין שלא מתוכנן מעבר חצייה באמצע, בין שתי הנקודות הנ"ל, כיוון שמדובר במיקום מסוכן לחצייה. על הכביד בין שני מעברי החצייה יתווספו שני פסי האטה ("במפרים"). בנוסף, מתוכננת מדרכה מן הצד המזרחי של ההרחבה (הקרוב אל הקיבוץ) אל השער הישן.

הוחלט: לאשר את תכנית העבודות בכביש כפי שהוצעה על ידי מהנדס התנועה, כיוון שהתכנית נותנת את המענה המיטבי מבחינה בטיחותית - גם ביחס לתוואי המדרכות המתוכנן.

ביחס לתכנית הפיתוח הפנימית של ההרחבה, קיימת תכנית ראשונית של אדריכלית נוף. התקיים דיון בנוגע למדרכות המתוכננות, הועלו מספר אפשרויות, לרבות התוואי שיחבר את ההרחבה אל הקיבוץ בצד שסמוך לשער הכניסה "הישן" ולרבות הצורך לחבר את השורה האחרונה בהרחבה לתוואי המדרכות. בשלב זה, מאחר שהבנייה בהרחבה נמצאת עדין בעיצומה והביצוע אינו מידי הוחלט שלא לקבל החלטה סופית, אלא לקיים דיון נוסף בנושא. יש להדגיש שהאפשרויות השונות אינן משפיעות על תכנית הבטיחות לכביש הגישה, כך שדחיית ההחלטה בנושא זה לא תשפיע בעתיד על העבודות שייעשו בכביש.

כתבה: זהר להב

משולחן המזכירה הטכנית ...

כשאתם מקבלים ממני דואר אלקטרוני ו/או הודעת וואצ' אפ (מידע גבים), חשוב לי שתדעו שזו הדרך הכי יעילה והמהירה להעביר מידע.

וכשאתם מקבלים לתא את לוח וגיר, חשוב לי שתקראו, שם כתובים דברים מאוד חשובים.

המידע שנשלח אינו ל"הציק" אלא רק ל"ידע"...

תודה על תשומת הלב.

שבת שלום,

ליאת

קצרים ...

ברד ירד בגבים הערב, לפני שבוע.

המונים נסעו לראות שלג בהרי יהודה והחרמון. בשבת יגמר דרום אדום וגם הפקקים באזור.

בשבת אורגן למופת מסיבת תודה לשושי שסיימה 15 שנים בריכוז גיל בית ספר. המונים גדשו את חדר האוכל. היה נחמד מאוד ועוגות טעימות. אז תודה שושי!

בנות (נעמי, חנצ'ה וצלה) חזרו מקטיף עלי תה בסרילנקה. נהנו, לא מזמן היו שם גם צלילה וחגי ובטח עוד בית גבים.

לי, הנכד של אליסה ויוני סיים צבא לפני כמה ימים, נוסע לאנגליה להורים בשבוע הבא. בהצלחה לי!

מזל טוב וברכות חמות לפנינקה שחוגגת בראשון 80 שנות קיום!

מזל טוב לצלילה שחוגגת בשבת 75 אביבים.

חג פורים, חג פורים ...

בשלישי (3.3.2015) בבוקר ילדי גיל הרך חוגגים, הזמינו את זקני העדה, מי שקיבל הזמנה שיגיע.

בשבת בבוקר 7.3.2015 לכל הקיבוץ. ובשישי 13.3.2015 מבוגרים.

הכל קורה בחדר האוכל.

**חג שמח לכולם
בריאות ושבת שלום,**

גילה

27/2/15

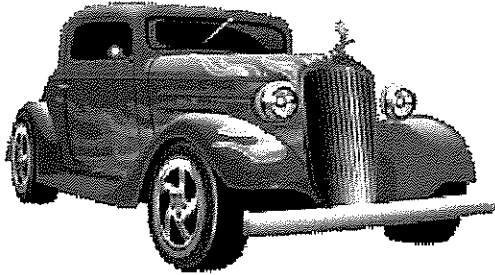
הזמנות רכב לליל-הסדר

בבקשה לבצע הזמנות עד 10.3.14, ע"מ שנוכל להיערך בהתאם.

רכב גדול ישובץ בעדיפות ראשונה למשפחה (הורים+ילדים עד סוף הצבא הסדיר), שכל סידור אחר יאלצם להתפצל לשני רכבים.

עדיפות שנייה בשיבוץ רכב גדול תינתן לשתי משפחות מקרבה ראשונה ויותר (סבא, סבתא, בניים/ות), חברים/מועמדים, כולל ילדים עד סוף הצבא הסדיר.

גון

"שבת בעשר",

- מה היה,
- מה יהיה

- היה - שני מפגשים קסומים, שעסקו במה שהיה מזמן, אך רלבנטי וחי בימינו, על תורת הסוד עם מנחם, בחיזוקה של חיה שלי, שהקדימה. שמחנו שרבים מתעניינים בתחום ייחודי זה, והיו להם שאלות.
- על הפוליטיקה בספר שמואל, עם חיה שלי. מסתבר שחוץ מקונפליקטים ושכתוב ההיסטוריה היה גם שם מבקר מדינה... עד כמה גם אז הוא היה אפקטיבי – שאלה. האמיצים שחרפו נפשם בקור ובסופה זכו למרק חם ונהנו מכל רגע.

ויהיה - עוד שני מפגשים עד לחופשת פסח,

- השבוע, בשבת ה 28.2.2015, בעשר, על המעבר בין תרבויות, שעשו חברים שלנו, שהגיעו לארץ כבוגרים.
- מאין באו, איזה מין בית, תרבות הם הגיעו, מה הייתה משמעותם עבורם,
- האם המעבר היה מסקרן? קשה? מעשיר?
- האם התרבות החדשה אליה הגיעו השאירה "כאב של שתי מולדות", או שיצרה מבט כפול, רחב יותר, של מי שיכול להשוות?
-

אז מה צפוי לנו בשבתות עד פסח?

2015 7.3., אנו מוזמנים להפנינג הפורים של הילדים, בשבת בעשר.

14.3.2015 נחגוג ערב קודם את מסיבת הפורים של המבוגרים, ובטח חלקינו יהיה בהנג אובר ויתקשה לקום...

ב 21.3.2015, ניפגש שוב, בשבת בעשר, במועדון, עם הבנאים שלנו, ויש לנו לא מעט, חוץ מפסי ויגאל. יש לנו כחמישה חברים שכבר איתנו מספר שנים, ועוסקים במרכיבים שונים של בנית הבית.

מי? על כך נספר לקראת המפגש...

שני המפגשים האחרונים הם הזדמנות טובה להתחבר לפסח, אבותינו, בראשות משה, אהרון ויהושע, גם עברו מארץ לארץ, וגם בנו לעצמם בית וארץ חדשה..

ב 28.3.2015, יוקי ועדנה חוגגים.

4.4.2015, ערב חג פסח.

חוה, מנחם, אסתר, צלה

שושי יקרה,

נפל בחלקי הכבוד הגדול לברך אותך בערב חגיגי זה.

כבר מספר ימים אני מתלבטת מה לומר כדי שאצליח לבטא את רחשי ליבם של מאות ההורים של מאות הילדים, אשר ליווית במשך חמש עשרה השנים האחרונות כרכזת גיל בית ספר בגבים.

כשישבתי לכתוב את הברכה גיליתי כי פרשת השבוע היא פרשת "תרומה". אני יודעת שאף אחד לא תכנן את זה מראש, כשקבעו את אירוע ההוקרה לכבודך דווקא להיום, אבל שימי לב למה שמצאתי:

יש הטוענים כי המילה תרומה באה מלשון 'התרוממות': שתרומם את עצמנו ואת כל "המתנות" היפות שיש לנו (כישרונות, רכוש, שכל) אל מעבר לשימושנו הפרטי ולתועלת האישית שלנו. מצופה שנעשה בהן שימוש, המועיל גם לסביבה ולעולם כולו. נו, אז זה לא בדיוק מתאים לך ונאמר עליך ?

את שבמשך כל השנים בתפקיד לא ידעת מנוחה ומרגוע. תמיד טרדו את ראשך מחשבות הנוגעות לעבודה. הרי זו עבודה שאין בה יום ואין בה ליל, לא שבת ולא חג, וגם כשסוף סוף כולם יוצאים לחופש – אצלך רק מתגברת העבודה.

במשך שנים קיבלת במאור פנים ובחיבוק את הילדים שעלו לכיתה א', קטנים, נרגשים וחוששים. ליווית אותם לביה"ס, סחבת להם את הילקוטים הגדולים על האופניים שלך, ודאגת להעביר אותם בבטחה לידיהן של המורות. המשכת וליווית אותם כשהם גדלים וצומחים לאורך כל 12 שנות הלימוד בביה"ס, ולבסוף נפרדת מהם, כשהם בוגרים, רציניים ואחראים, לשנת השירות ולצבא.

ואנחנו ההורים – הולכים ומתקדמים לידך משלב לשלב. יודעים כי תמיד יש לנו על מי לסמוך, עם מי להתייעץ, בפני מי לשטוח את בקשותינו, חששותינו ובעיותינו. בטוחים כי תמיד נמצא אצלך אוזן קשבת, עין בוחנת וכתף תומכת, ותמיד תצליחי להשרות גם עלינו תחושה של שקט ובטחון כי ילדינו נמצאים בידיים טובות.

לא פעם, בשיחות עם אנשים, שאלו אותי מה אני אוהבת בגבים, ובכל השיחות הללו אחד הדברים הראשונים שמניתי היית את, והמערכת המפוארת שהובלת ביד רמה.

אז מה שאני הכי אני רוצה לומר לך הערב, בשם כל ההורים כולם, זה "תודה".

תודה בשם הורי הילדים בכיתות א' – יב' בחמש עשרה השנים האחרונות, שנהנו ממערכת חינוך למופת, מערכת שבנית והשקעת בה את כל יכולותיך ומרצך. אני, שזכיתי להיות אחת מההורים הללו במשך חמש עשרה השנים הללו, יודעת איזו כתובת משמעותית היית עבורנו, ההורים. אין לך מושג איזה שקט נפשי היה לנו כשידענו שהילדים שלנו, נמצאים באחריותך ותחת ידיך האמונות. תודה על שהקפדת לבחור צוות מדריכים איכותי ורציני, ותמיד היית שם כדי לכוון את הצוות כך שיעמוד בסטנדרטים הגבוהים שהצבת.

אנחנו מאחלים לך שתאהבי את מה שבחרת לעשות מעכשיו, ושתמצאי כוח להמשיך ולתרום ממרצך ומיכולותיך. דעי כי תמיד תהיה שמורה לך בליבנו פינה חמה ואוהבת.

ומילה קטנה גם לרוני, שהחליפה אותך בתפקיד ונכנסה לנעלים הגדולות שהשארתי: רוני יקרה, אנחנו מאחלים לך המון הצלחה. הצלחתך – הצלחתנו והצלחת ילדינו.

אוהבים ומעריכים,

ההורים

21.2.2015

דברים שאני זוכרת שכתבתי לשושי לפני עשר שנים (אפילו 11, אבל מי סופר...) כשסיימתי לעבוד בגבים:

1. שאני מודה לה על ההזדמנות שהיא נתנה לי
2. שהיא הייתה כמו אמא בשבילי בגבים, ממש קיבלה אותי לתוך המשפחה.
3. שהיא בן אדם נדיר ביכולותיו ויש לה לב ענק שעיקר עיסוקו הוא לתת.
4. שאני אוהבת אותה מאוד
5. שאני מבקשת ממנה בכל לשון של בקשה שתקדיש גם זמן לעצמה, שהיא לא חייבת לעשות הכל ביחד כל הזמן.

דברים שאני רוצה להגיד לשושי היום, כשהיא מסיימת פעילות רבת שנים בתחום החינוך בגבים.

1. שאני מודה על ההזדמנות שניתנה לי לפגוש אותה וללמוד ממנה.
2. שהיא עדיין במובנים רבים כמו אמא בשבילי, ושלרגע לא הפסקתי להרגיש חלק מהמשפחה, להפך, זה רק הולך ומתעצם עם השנים.
3. שהיא בן אדם נדיר ביכולותיו ויש לה לב ענק שעיקר עיסוקו הוא לתת.
4. שאני אוהבת אותה מאוד
5. שאני מבקשת ממנה בכל לשון של בקשה, מהיום, לשמור על עצמה, לעשות דברים לנשמה, להמשיך להיות עסוקה ולהגשים חלומות, וגם להתפנק ולנוח. כי מגיע לה.

שושנה אהובה- אני חושבת שאני מדברת בשמי ובשם שי כשאני אומרת שהתחנה הזו בחיים שלנו, שנקראת עבודה בגבים, כבר מזמן הפכה למשכן קבע. אנחנו מקפידים להיפגש פעם בשנה וממשיכים לאהוב כל הזמן. וזה לא מובן מאליו. וזה הכל בגלל הקסם שלך, והלב הגדול הזה.

אנחנו אוהבות אותך מאוד ומאחלות לך הצלחה והנאה ושמחה והגשמה.

יפעת וגם שי

תודות - "ולפעמים החגיגה נגמרת, כיבוי אורות..."

הגיעה עת תודות להמון אנשים שנרתמו ברצון להצלחת המסיבה לשושי.

בראש וראשונה, לעופרי אידו האחד והיחיד, שעל אמצעי ההגברה והאלקטרוניקה, שבכל עת כשנדרש מתייצב בשקט ובחריצות.

לאשרת אושרי על סידור חדר אוכל ביחד עם הנעורים (עם אור ואילנית) וילדי המרחב עם נטע צחר. תודה לנילי לוקר שבאה לסייע.

לגלי שוורצמן על הדאגה לכיבוד וסידורו – בסיוען של אורית, סקאי ומירב רוזן.

לתמר סרי על עיצוב חגיגי וסידורי פרחים מרהיבים.

לענבר מאיר על הכנת המצגת היפה ועיצוב הספר.

לעמית ורעות על עיצוב לוח חדר האוכל ולדרור על הדפסות התמונות.

למרב קפלן על עיצוב ההזמנה וליניב כהן על הדפסתה.

לכל המופיעים: לנועם שוורצמן ורתם טריווקס על השירה המרגשת.

לילדי אלה והמטפלים על הריקוד המתוק.

לילדי המרחב על הריקוד המושקע והנפת השלטים בניצוחה של ים.

לאילנית ולאור – ולנעורים על הסרטון.

לענת אבני, עדי סנפיר וטל – מדריכי העבר על החידון המשעשע.

לזהר ניר לוי שבירכה בשם ההורים.

לאיתן ורינת – איסוף התמונות למצגת ולספר.

לאיתן, על העידוד, היזמה וכתובת הפיוטים במהלך כל השנים.

לטל על תמיכה קשובה ופעילה, על ליווי ועל ההנחיה במסיבה.

תודה לכל הציבור שהגיע לכבוד בנוכחותו את שושי וגם עזר בפירוק וסידור.

תודה למשפחת קולטין ומאיר חנוכה, שהיו תמיד מ"אחורי הקלעים".

ובהזדמנות, שוב איחולי הצלחה לרוני מרודי הרכזת החדשה ואיחולי הצלחה וסיפוק לשושי בהמשך דרכה.

בשם ו. חינוך – סימונה סער

ראיון עם צלה לוי

ספרי לי על עצמך ככל שתרצי.

ההיסטוריה שלי מתחילה לפני ההיסטוריה שלי. מהידיעה מי היו הורי שנפטרו כשהייתי ילדה. כל משפחתי נכחדה בשואה כל המשפחה היא כ-20 איש מכל הצדדים.

אבא שלי היה חלוץ שהגיע מפולין והיה חבר בתנועת "גורדוניה". אמא הגיעה בעליית הנוער מצ'כיה רגע לפני פרוץ המלחמה. הם השפיעו עלי מעצם זה שגדלתי ללא הורים וגם ממה שידעתי עליהם ומתפיסתם החברתית – אמונה בקיבוץ (של אבא שלי) ומצד שני,

אינדיבידואליזם אישי של אמא שלי והיותה מופנמת.

יש סיפור המראה על הערכים של אבא: הייתי חולה מאד וסבלתי מחום גבוה. אמא רצתה שנסע לעיר, אבל אבא אמר: "לא עוזבים את העמק (עמק הירדן). אני בן של חלוץ והיא בת של חלוץ והיא תסתדר ותחלים".

אבא שלי נהרג במלחמת השחרור כשהייתי בת שנתיים וחצי ואמא שלי נפטרה כשהייתי בת 12 ממחלה ממושכת.

נולדתי בדגניה ב' ומגיל 3 ואילך כל כמה שנים עברתי לבית אחר למקום אחר, לחברה אחרת. במהלך השנים עד לנערותי עברתי את דגניה ב', יפו, קריית שלום בת"א, קבוץ גניגר, שוב קריית שלום, חולון ות"א. מלבד זאת כל קיץ נסעתי לדגניה לחברה של אמא שלי ובעצם, בילית שם בגפי.

התהליך הזה גרם לי, מצד אחד להתמקד בהתגברות - לא להתייחס לקושי - תמיד יש להתגבר, ומצד שני, אינדיבידואליזם - מידה של סגירות, עולם פנימי מורכב, קריאת ספרים מרובה, עיסוק בציור ואמנות.

קשה מאד כל פעם להתחבר לחברה חדשה. מצד שני הייתי קשורה למשפחה שלי - הדודים שלי - שגידלו אותי, שנתנו לי תחושה של בית ושאני רצויה מאוד. זה גם מה שעשה אותי אופטימית.

בעצם חזרתי להיסטוריה של הורי כאשר הצטרפתי לתנועות נוער "התנועה המאוחדת" בתל אביב. שם הרגשתי אהודה והתנועה היוותה נקודת חיבור חזרה לקיבוץ, לחברה. השתייכתי לגרעין "מירב" כשאני מקן ימיה בת"א והיום רק קלוק וסימונה נשארו בגבים מגרעין זה.

ההגעה לקיבוץ עצמו הייתה משברית כי כל חיי גדלתי בצמר גפן וממוגנת. התקשיתי בעבודה פיסיית והעבירו אותי ממקום למקום כי לא ידעתי לעבוד כמו שציפו ממני.

בתום שנה, חזרתי לקן האינדיבידואליסט ונסעתי לירושלים ללמוד ספרות עברית ואנגלית באוניברסיטת ירושלים ושנה אחת למדתי ב"בצלאל" – אמנות, חזרתי לקיבוץ ולהוראה בעקבות נישואין.

הייתי די מנותקת מהקיבוץ בתקופה הזו וההוראה הייתה מבחינתי חווית תשתית. היא אפשר לי לפתח את היכולת היצירתית שלי ואת אהבת הספרות מצד אחד, ומצד שני, את היכולת ליצור קשרים עמוקים עם תלמידים, ומורים ולדבר על ספרות ועל עולמם הפנימי שלהם ושלי.

חזרתי לעולם החברתי של גבים אחרי 7 שנים בעקבות פירוק נישואי. בעצם, גבים הזמינה אותי להיכנס לפעילות ציבורית ומאז אני פעילה. בהתחלה, חינוך, וריכוז כוח אדם.

במקביל איבדתי ענין בהוראה ונכנסתי לתחום הניהול בתיכון "שער הנגב". בהתחלה כסגנית מנהלת, אח"כ מנהלת בית החינוך ולבסוף מנהלת פדגוגית וסגנית מנהל עד לצאתי לפנסיה.

הכניסה לפעילות ציבורית וניהולית הייתה במקביל לנישואין בשנית. ילדי הנפלאים נולדו בתקופות הללו והם היו חלק מעולמי הרגשי ומזמני.

הבכורה גליה (שהיום בהרחבה) וזיה בגבים עם נבות וילדיה: יותם ויובל, שלומי שחזר להיות חבר בעצמאות כלכלית והיום בגבים עם דורית, תום ואורי ומצפים לילד שלישי, וחנוך הצעיר - סטודנט שנה אחרונה בבצלאל ב"עיצוב המוצר".

גידול ילדים הוא דרך של אדם גם לחזור לעצמו באמצעותם. לידתה של גליה הייתה בשבילי וואו!!! אני שגדלתי ללא חברת ילדים מסביבי, ללא אחים, בית ללא ילדים ודי בודדה (למעט בני דודי), פתאום מגדלת ילדה משלי.

הפעילות הציבורית והניהולית מחזירה אותי לאבא שלי, שהיה מאוד פעיל בקיבוץ ובחברה כ"מוביל חברתי". תמיד אמרו לי שאם הוא היה בחיים הוא וודאי היה עסקן פוליטי והיה הופך לחבר כנסת. גדלתי על ברכי הסיפורים עליו, למרות שלא הכרתי אותו.

בתוקף עיסוקי בביה"ס ובקיבוץ הפכתי גם אני לפעילה ציבורית. בניהול התאפשר לי להביא לידי ביטוי את היצירתיות שבי ואת הצורך בהתחדשות, יש לזה כר נרחב מאוד. כמו כן, לאתגר וללוות אנשים אחרים, לחפש את מה שמתאים להם ומה שמעניין אותם, גם בפתרונות ארגוניים, בפיתוח תוכניות חדשות, ובבניית מציאות טובה יותר לתלמידים ולמורים.

היה לי מזל שתיכון "שער הנגב" כבית ספר התיישבותי והעמיתים, שעבדתי איתם, אפשרו לי את חיפוש הדרך, את הפתרונות היצירתיים, את הארגון ואת היכולת להציע לאנשים שעובדים בו לעשות מה שהם אוהבים לצד מה שהם צריכים.

בעצם ניהלתי את בית ספר בתפקידים שונים מ - 1984 ועד 2013, כמעט 30 שנה.

בזכות העבודה הזו הכרתי אנשים רבים ומרתקים כמו ארהלה' רוטשטיין (מחנך ומנהל), אלון שוסטר (שהיה סגן מנהל) וכן דמויות אחרות שנמצאות בבית ספר עד היום והיו מעניינים וטובים לי.

החברים הקרובים לי במיוחד הם ממקום עבודתי בבית הספר. "שער הנגב" זכה להרבה שבחיים והיכרות פורמאלית בתארים: בית ספר ניסויי, הוראה נתמכת מחשב, בית הספר ערכי, בית ספר קהילתי ירוק, בית ספר מדגים. אנשי חינוך רבים עולים אליו לרגל מהארץ ומחו"ל ללמוד ולהתרשם ממנו.

שם, בבית ספר היה עיקר חיי.

לסיכום, על לציין שלא באתי לקיבוץ מבחירה אלא מנישואין, לא התחברתי להרבה אנשים בקיבוץ, בתחילה, אבל החיים בקיבוץ והעבודה בבית הספר אפשרו לי לעשות את מה שאני אוהבת.

- מה הן תחביבך?

העבודה שלי הייתה התחביבים שלי, זאת האמת.

והיום, כשיצאת לפנסיה, מה את עושה כיום?

יצאתי לפנסיה לפני שנה וחצי. חששתי מזה אך גיליתי שיש חיים בפנסיה. אני מתעמלת ב"יחדיו" ובהידרותרפי מס' פעמים בשבוע. אני מחדשת קשרים חברתיים בגבים ומחוצה לה. שומעת הרצאות ב"יחדיו" ובמכללת ספיר. הרצאות נהדרות בתחומי אמנות, כמו: מוסיקה, אמנות פלסטית, קולנוע.

מדי פעם הולכת לסינמטק ונוסעת לקונצרטים, בתל-אביב.

בשנה וחצי האחרונות נסעתי מס' פעמים לחו"ל עם חברות, לאלסקה, לסין, מקדוניה, אלבניה ומוטנגרו. בימים אלו נוסעת עם חברות מגבים לסרי-לנקה ועוד היד נטויה.

אני פעילה בגבים מזה 5 שנים, בתחומים שונים: צמיחה דמוגרפית, בינוי קהילה, חברת הנהלה. מה שממלא אותי, בעיקר, זה בניית הקהילה החדשה! בעקבות מעורבותי ב"צמיחה הדמוגרפית" אני נחשפת לכל מיני נושאים. למשל,

אתמול הייתה ישיבה עם לידיה אדריכלית בנייה ועם חברים המועמדים לחלקת הארטישוק. הייתי מרותקת כי "זה מה שרציתי לעשות כשהייתי "קטנה".

לידיה פנתה אלי שאבוא ללמוד במכללה אדריכלות כי זה מתאים לי גם מבחינת ענין וגם מבחינת הבנה.

אגב, גם לגבי בית ספר הייתי מעורבת בתכנון ובניית בית ספר החדש יחד עם השותפים שלי בבית הספר, החל משלב החזון, תכנון ובנייה. וגם בטיולי בחו"ל ובארץ אני מתעניינת במבנים ובתים יותר מטבע ונוף.

אולי בסוף אלמד אדריכלות, היכולת ליצור מציאות אחרת היא נפלאה.

- מהי או התקופה הכי מאושרת בחייך?

בכל תקופה יש שיאים ותחושה של מיצוי אישי שמאשירים.

לידת הילדים וגידולם, זה אושר גדול.

השלמת תהליכים שעובדים עליהם עם אנשים נוספים, אלו תקופות מאוד מאושרות ומרגשות. מתווכחים, חושבים, חולמים, עוסקים ובסוף יש פתרון או מציאות אמיתית.

ואף פעם, לא לעשות דברים לבד, תמיד ביחד.

למרות שעסקתי בניהול ובפעולות ציבורית אף פעם לא עסקתי בה לבד ונהיית לעבוד עם פרטנרים ושותפים ולהיות איתם. בבית הספר -, ארה"ל, שתרם לי בתקשורת בין אישית, שחסרה לי, אך הי שותף בייעוץ ובחזון.

בבית – קלוק, שכיף לעבוד איתו. היכולת ליצור תוך שותפות עם פרטנרים היא נהדרת. יש לי חסרונות ואני מודעת להם, והשותפים אפשרו לי ונתנו לי תחושה של משמעותיות, קלוק איש שטח ותקשורת נהדרת ביחד עם חשיבה פתוחה ויזמות.

הליבון המשותף של השניים עם אפשרויות, מגבלות ולמצוא פתרונות – זהו משהו נפלא כשעושים את זה ביחד.

- לו ניתן לבחור להיפגש עם מישהו לשיחה, במי היית בוחרת?

ודאי ההורים שלי. את אבא לא הכרתי, דיברתי איתו בלב וסיפרו לי עליו סיפורים. את אמא שלי הכרתי כילדה. מחקתי הרבה מזיכרונותיה איתה ויש לי הרבה שאלות אליה.

- מה את מאחלת לעצמך ולגבים?

לעצמי: להמשך לחיות את חיי כפי שאני חיה כיום בדינמיות, בקשר עם אנשים, בעשייה, שיהיה לי את הכוח והרצון הלאה.

לגבים: אני מאחלת לגבים שתלמד לחיות ולפעול כקהילה מגוונת, עם אנשים שונים, יכולות שונות ורצונות שונים – שידעו להשתמש בשונות ובמיוחדות לטובת המשותף.

אני עובדת עם אנשים שונים ממני וזה עושה לי טוב.

השונות היא מנוף לחיזוק הקהילה, אני מאמינה שאחידות ודמיון רב מידי הם כוחות משתקים.

- תודה, תודה לך, צילה שחלקת מזמנך ומסיפור חייך איתנו !

סימונה סער

שבת בעשר – 28.2.2015

מבית לבית, משפה לשפה, מתרבות לתרבות

- קשה?
- מעניין בגלל החידוש והזרות?
- מעניין ומלמד בגלל היכולת להשוות,
להכיר עולם רחב יותר? להיות אזרח
של עולם גלובלי?
- תמיד מתגעגעים?
- תמיד אתה "נקלט"?

על החוויה הזו של חברים שלנו, שהגיעו
לארץ כאנשים מבוגרים, נשמע מהם. הם
הגיעו מקצות עולם שונים, יהיה מעניין
לראות מהם ההבדלים בין ארצות המוצא
השונות, הבתים השונים.

חווה, מנחם, אסתר, צלה

קריאת מגילה

במועדון בקיבוץ גבים

ביום רביעי 4.3.2015

בשעה 18:30

יוני אידו

היכוננו היכוננו הפנינג פורים

השנה בסימן סיפורי ילדים

שבת 7/3/15 שעה: 10:00

הפתעות

ניפגש בדשא מול
חדר אוכל

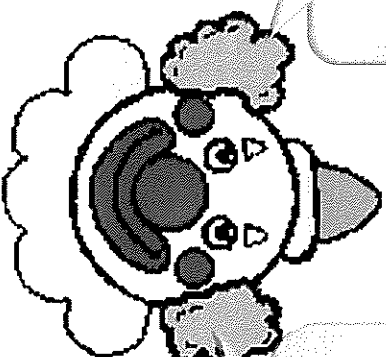
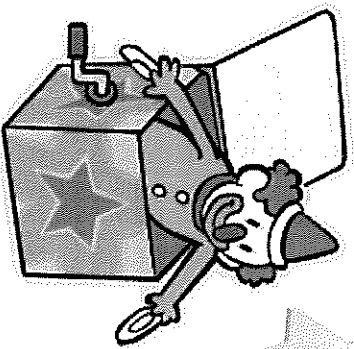
תהלוכת עדלאידע
ססמונית עם מיצגי
ענק שהכינוו בתי
הילדים

תצוגת
תחפושות

מגוון תחנות
משחק באדיבות
הנעורים

קפה
בוקר

מתחם
קטנטני

נבקש שכל משפחה תביא משהו טעים לשולחן

המינוחים